Odium ſui ⁊ oim̄ q̄ ſunt in toto mundo.
Penaꝝ inferni acerba ⁊ iterminabilis varietas.
Quietis ⁊ ſpei ꝑpetua ablatio.
Rationis obſtinatio in malo: ꝙ non vult de cetero bonum.
Stridor dentium pre anguſtia
Tentio ⁊ captiuitas: ꝙ nec poteſt de loco moueri quando vellet.
Vermis cōſcientie de omiſſis: ⁊ ſcandalis.
Xpe redēptor pie: qui ſumus cauſa tue vie: ne perdas nos in illa die.

De via Purgatiua: Beati Dionyſij. Capitulum ſecundum.

Poſtquā homo tot terroribus mortis: iudicij: ⁊ inferni ꝯturbat⁹ incipit timere: tūc arguit ſepe ſic in ſeipſo: Quicūq3 peccauerit mortaliter: aut oportet eum damnari: aut lamentis penitētie purgari: Sed ego peccaui mortaliter: Ergo oportet me dānari: aut lamentis penitentie purgari. Sed quia damnatio eſt perpetua: ⁊ purgatio temporalis: volo igitur agere penitentiam interim ꝙ tempus mihi vacat. Recogitabo igitur omnes annos meos in amaritudine anime mee: ⁊ quantum delectatus ſum delitijs: tantum me affligam penitentie tormentis. Unde ſecundū illam viā ponat homo decē peccata: aut quot voluerit: ⁊ dicat: O pater mitiſſime: ego ſū ille prodig⁹ qui h̄ cōtra tuā pietatem cōmiſi: ⁊ ita ingratus fui ꝙ me innocētem creaſti: ⁊ ego me deturpaui. Tu pro me crucifixus ⁊ hūiliatus: ⁊ ego me exaltaui. Tu nuda

tus: ego auarus. Tu amaricatus: ego delicat⁹. Tu felle potatus: ego crapula grauatus. Tu tot⁹ laboriosus: ego oīno accidiosus. Tu pro inimicis exorasti: ⁊ ego inimicos et amicos odiui. Sed quid faciam? Nunqd desperabo? Ubi est illud: Nolo mortem peccatoris? Ferrū: vitrū: aut speculū cū rubiginosum est: purgatur. Et ego ꝑ viam purgatiuā lima cōtritiōis: cōfessionis ⁊ satisfactionis me purgabo. Sicut me exaltaui: ita ero opprobriū hoīm ⁊ abiectio plebis. Cōtra auariciā: abrenūciabo ꝓprietatib⁹ meis. Cōtra voluptates: affligā me ieiunijs: vigilijs: fame ⁊ siti. Purgabo me per tria: scilicet ꝑ gemitum orōnis: ꝑ ignem tue cōpassionis: per ardorē tue caritatis. Et vt latius hec via purgatiua appareat: videat̄ hec tabula secūdum ordinē alphabeti.

Pctōr debet dolere de

- Amicitia dei amissa.
- Bonitate dei contempta.
- Consensu ⁊ culpabili vita.
- Dilapidatione tꝑis ⁊ viriū corpis ⁊ anime.
- Excessu p̄ceptorum dei: ecclesie ⁊ supiorum.
- Fragilitate resistēdi: penitēdi ⁊ proficiendi.
- Graui negligētia laborādi: orādi: meditādi: legēdi.
- Habitu ⁊ consuetudine ex frequēti ītentione peccādi.
- Ingratitudine qua iteꝝ ⁊ iterum sibi dimissa renouauit.
- Karitatis extinctione ꝑ quecunq₃ peccata.
- Laxatione timoris dei: q̄ cōtra tam magnū dn̄m: tā magna ⁊ horribilia peccata cōmittere p̄sumpsit.

Miſericordie implorationem.
Nouevite aſſumptionem.
Orationum ſuffragia.
Paſſionis chriſti interpoſitionem.
Quaſſationē: ideſt: auſteritatē pñie.
Reiectionē honor/ voluptatū ⁊ de-lectationū.
Sctōꝝ intceſſionē.
Tempis vtilem expenſionem.
Voluntatis ꝓprie abrenūciationem.
Xpi benignitatē: qui nō vult mortē pctōris: ſ magꝭ vt ꝯuertat ⁊ viuat.

Pctōr nō de-ſperet: ſ aſſu-mēdo ꝯfiden-tiā purget ſe ꝑ

De via Illuminatiua: Beati Dionyſij Capitulum tertium.

P Urgata cōſciētia: iam aptior eſt amori di-uino. Unde ſicut ſpeculū purgatum: ſic ⁊ ip-ſa poteſt plus relucere. Sequit ergo nūc via illuminatiua: qua homo iā incipit videre ⁊ cog-noſcere dilectum ſuū: quem pri⁹ propter rubiginē peccatorum videre nō poterat. Unde dum querit: Quis eſt dilectus meus: reſpōdet: Ipſe eſt q mihi tot ⁊ tanta beneficia cōtulit: quod ſi poſſibile eſſet: ab eius laude ⁊ gratiaꝝactione nunq̄ȝ ceſſare debe-rem. Hanc viam illuminatiuam Dauid habuit cū in pš ait: Benedic anima mea dño: ⁊ omnia que in-tra me ſunt nomini ſancto eius. ¶ Conſiderandū ta-men eſt: ꝙ non principaliter debemus deū diligere ꝓpter beneficia ſua: ſed ꝓpter imenſam ſuam boni-tatē ⁊ ꝓpter ſeipſum. Sicut eñ ꝓpter lumen non vi-detur res finaliter: ſed mediāte lumine videt clari⁹ occaſionaliter: Sic illa via dicit illuminatiua: quia accēdit: ꝓuocat ⁊ illuminat omnē hominem ad deū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf